

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/131/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6819010173
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6819010173.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka a sudcov JUDr. Jána Deáka a JUDr. Jozefa Miklušá v trestnej veci obžalovaného Y. V., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. novembra 2019 o odvolaní obžalovaného Y. V. proti rozsudku Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T/81/2019 z 9. septembra 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. sa z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T/81/2019 z 9. septembra 2019 vo výroku o uloženom treste.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o d s u d z u j e obžalovaného Y. V., nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom L. X, okres C., t. č. ÚVV a ÚVTOS F. F., podľa § 208 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., podľa § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák. a § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T/81/2019 z 9. septembra 2019 bol obžalovaný Y. V. uznaný vinným v bode 1/ zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a), písm. b) Trestného zákona, v bode 2/ zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a § 127 ods. 4 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

1/ v období najmenej od septembra roku 2015 do 27. novembra 2018, v rodinnom dome č. X v L., v okrese C., takmer denne aj pod vplyvom alkoholu svojej matke M. V., nar. X. E. XXXX, trvalým bydliskom v L. č. X vulgárne nadával potom ako sa k nemu prihovarila a žiadala ho o akúkoľvek pomoc v domácnosti, pľul jej do tváre, bil ju takmer denne rukami po hlave, chrbte a horných končatinách, že ju to bolelo a mala opuchy uvedených častí tela a na hlave a pod očami hrče, s ktorými nebola na lekárskom ošetrení, taktiež sa jej opakovane vyhrážal zabitím a keď bol doma nervózny tak rozbíjal zariadenie domu, nábytok i riad a 26. novembra 2018 ju po jednej hádke, keď chcela, aby sa bývalá družka obžalovaného Y. T. vrátila do ich spoločnej domácnosti buchol oboma rukami súčasne do hlavy, následne ju sotil rukou v dôsledku čoho ľavým ramenom narazila do rohu lavice a keď ho žiadala o zabezpečenie odvozu na lekárske ošetrenie povedal jej, že nech skúsi, že keď ho pustia, tak potom neobžije, v dôsledku čoho 27. novembra 2018 oznámila tieto skutočnosti na Okresnom riaditeľstve PZ v Revúcej a bola ošetrená v Nemocnici s poliklinikou v C., taktiež v tom istom období avšak iba do presne nezisteného dňa mesiaca august roku 2018 vo vyššie uvedenom rodinnom dome, aj pod

vplyvom alkoholu svojej bývalej družke Y. T., nar. X. L. XXXX, toho času bydliskom v T. na ulici L. I.. XXX/ X, vtedy bydliskom pri obžalovanom bezdôvodne nadával, a to aj vulgárne, asi dvakrát do mesiaca ju pri hádkach udieral rukou aj päšťou do tváre a po rukách, pričom jej často z nosa tiekla krv, mala pod očami a na rukách modriny a prišla aj o chrup, vyhrážal sa jej, že pokiaľ neodíde preč z domu, že jej vezme deti, rozbije jej ústa, počas toho obdobia do nej v presne nezistený deň pri hádke v kuchyni rodinného domu hodil železný stolík, ktorý sa pri dopade rozbil, trafil jej ním nohu, mala z toho modrinu a krvácala, na nohu nevedela stúpiť a chodila po päte, v presne nezistený deň v kuchyni rodinného domu, keď mu hneď nedala jesť, tak po nej zo zlosti zo vzdialenosti asi štyri metre hodil sklenený pohár s rúčkou a to do nohy, pričom sa tento rozbil a črepy jej ostali v nohe, v presne nezistený deň ju chytil rukami pod hrdlo a tlačil jej na hrtan až do chvíle, kým ho od nej neodtrhla jeho matka, pričom Y. T. nebola ani v jednom prípade na ošetrení, zlé zaobchádzanie zo strany obvineného znášala, nechcela ho oznámiť na polícii a preto radšej z obavy o svoj život a zdravie a zdravie svojich detí v presne nezistený deň mesiaca august roku 2018 opustila spolu so svojim maloletým dieťaťom spoločnú domácnosť,

2/ v presne nezistený deň v mesiaci október 2018 v rodinnom dome č. X v L. udrel svoju matku M. V., nar. X. E. XXXX, trvalým bydliskom v L. č. X po tvári, chytil jej mobil a hodil ho o stenu, pričom sa tento rozbil a povedal jej, aby mu dala do záložne a nech neodporuje, lebo ju vezme do ruky, pričom natiahol k nej ruku zovretú v päšť a povedal jej, že ju trafí a rozbije jej nos, na čo mu zo strachu vydala dve zlaté svadobné obrúčky, ktoré zanesol postupne 12. novembra 2018 a 14. novembra 2018 do záložne na ulici Y. v C.. Za to obžalovanému uložil podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a pri zistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní podal odvolanie obžalovaný Y. V., ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu v osobitnom písomnom podaní. V odôvodnení podaného odvolania, ktoré smerovalo do výroku o treste, poukázal na skutočnosť, že so svojou bývalou družkou Y. T. a svojou matkou Y. V. žil na adrese trvalého pobytu do augusta 2018. V auguste 2018 sa bývalá družka odsťahovala zo spoločnej domácnosti aj s ich mladším synom. Staršieho syna nechala v mieste trvalého pobytu. Problémy a hádky medzi matkou a bývalou družkou boli kvôli tomu, že si našiel novú priateľku a bývalá družka práve kvôli nej odišla. Bol rád že odišla, pretože už nechcel s ňou žiť. Bývalá družka však chcela zobrať k sebe aj staršieho syna, čo nechcel a nechcela to ani jeho matka a preto sa hádali, pretože sa bála, že bývalá družka zoberie aj druhé vnúča k sebe, a teda mu dohovárala, že sa má vrátiť k bývalej družke, čo však nechcel pretože, ju už nemiloval. Ľutuje to, čoho sa dopustil na svojej matke, že bol k nej zlý, ako aj k družke, keďže to nevnímal tak, že svojím správaním im ubližuje, nakoľko mu nikdy nepovedali, že im jeho správanie vadí, alebo im ubližuje a teda takto žili. Vyslovil názor, že konania, ktorého sa dopustil, nie je až tak závažné, že by bolo potrebné ho izolovať na sedem rokov od detí. Myslí si to z dôvodu toho, že mu matka píše listy, že sa na neho nehnevá, že mu odpustila, že by sa vrátil a mohol sa o ňu starať, pretože jej zdravotný stav je veľmi vážny. Taktiež bývalá družka mu priamo na pojednávaní povedala, že mu odpúšťa, že by na všetko zabudli a snažili sa žiť pre deti. Bol by vďačný, ak by mu súd uložil trest kratšieho trvania. Záverom navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil v zmysle § 321 ods. 1. písm. e). písm. b) Trestného poriadku a sám rozhodol rozsudkom v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku tak, že mu uloží trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona.

K odvolaniu sa písomne vyjadrila aj matka obžalovaného poškodená M. V., ktorá uviedla, že Y. T. družka obžalovaného ju nahovorila, aby vypovedala voči synovi nepravdu, s tým, že deti nechá u nej doma. Avšak ju zavádzala a deti si vzala k sebe.

Taktiež poškodená Y. T. sa písomne vyjadrila k odvolaniu obžalovaného, v ktorom uviedla, že počas spoluzitia s obžalovaným v jednej domácnosti sa necítila ako týraná osoba a necíti sa ani teraz ako poškodená. Požiadala odvolací súd, aby pri treste prihliadal na skutočnosť, že dve maloleté deti obžalovaného v tomto období potrebujú otca.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a rozhodol sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. tak, že obžalovanému uloží trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedol, že napadnutý rozsudok vo výroku o treste považuje za správny a zákonný, a preto navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že ľutuje toho, nevedel, že je to trestný čin a hanbí sa za to. Chce sa ospravedlniť svojej matke a bývalej družke. Jeho deti majú X a XX. rokov, preto čím skôr sa chce dostať k svojim deťom a nájsť si prácu.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Krajský súd postupom uvedeným v citovanom ustanovení zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohla a urobila tak v lehote ustanovenej v zákone, pričom odvolanie obžalovaného Y. V. je dôvodné.

Preskúmaním napadnutého rozsudku a konania mu predchádzajúceho, odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre zákonné rozhodnutie vo veci. Okresný súd výsledky vykonaného dokazovania správne vyhodnotil, keď dospel k záveru, že obžalovaný Y. V. svojim konaním naplnil všetky zákonné znaky v bode 1/ zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a), písm. b) Trestného zákona, v bode 2/ zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a § 127 ods. 4 Trestného zákona. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine ani v postupe súdu predchádzajúcom tomuto výroku, nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. len výrok o uloženom treste.

Vychádzajúc z tejto situácie, odvolací súd preskúmaval len odvolaním napadnutý výrok o treste a dospel k záveru, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu dostatočne neprihliadol na všetky zásady významné pre ukládanie trestov a na účel trestu tak, ako vyplývajú z ustanovenia § 34 Trestného zákona, čo malo za následok, že uložený trest je neprimerane prísny, preto výrok o uloženom treste zrušil a rozhodol o treste sám.

K osobe obžalovaného bolo zistené, že doposiaľ bol 4 krát súdne trestaný, pričom vo všetkých prípadoch sa na neho hľadí ako by nebol odsúdený. Obžalovaný bol v štyroch prípadoch priestupkovo postihnutý, za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu.

Pokiaľ ide ukladanie trestu, Krajský súd v Banskej Bystrici v súvislosti s úvahami o druhu a výmere trestu prihliadol na všetky významné skutočnosti, ktoré sú potrebné pre správnu individualizáciu trestu. Pričom vychádzal z účelu trestu. Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný Y. V. spáchal dva úmyselné trestné činy, mu preto odvolací súd ukladal úhrnný trest podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. Podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšieho trestného o jednu tretinu. V prípade obžalovaného V. druh a výmera trestu boli stanovené zákonným ustanovením § 208 ods. 3 Tr. zákona vzťahujúcim sa na najprísnejšie trestný skutok umožňujúci obžalovanému uložiť trest odňatia slobody vo výmere sedem až pätnásť rokov. Odvolací súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, pretože sa k spáchanej trestnej činnosti priznal a trestný čin úprimne oľutoval, a jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h) Trestného zákona, pretože spáchal viac trestných činov. Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu, alebo vzhľadom na pomery páchatela má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo

pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom. Súd dospel k záveru, že na osobu obžalovaného nie je potrebné pôsobiť trestom odňatia slobody na základe zákonom ustanovenej trestnej sadzby, ale účel trestu bude možné dosiahnuť aj trestom odňatia slobody kratšieho trvania. Pritom vychádzal z ustanovenia § 34 ods. 3 Tr. zákona podľa ktorého, trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. V tejto súvislosti odvolací súd nemohol opomenúť, že obžalovaný má vyživovaciu povinnosť voči dvom maloletým deťom, ako aj rešpektujúc právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov, preto dlhodobý výkon trestu odňatia slobody by bol na ujmu detí obžalovaného. Na základe týchto okolností, teda osobných pomerov obžalovaného, a po zhodnotení všetkých skutočností, ktoré majú význam pri určovaní druhu trestu a jeho výmery dospel k záveru, že z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie je primeraný a zákonu zodpovedajúci trest odňatia slobody v trvaní štyroch rokov. Keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, odvolací súd ho zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

S poukazom na zhora rozvedené dôvody senát krajského súdu rozhodol, tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.